

varja in štiti politična načela Čehoslovaške. Beneš upa, da bo ves spor rešen potom diplomatskih smernic.

Čičerin smatra Švico za solidarno z morilci Vorovskega
MOSKVA, 23. Pri nekim intervjuju je izjavil Čičerin, da smatra oprostilo razsodbu morilcev Vorovskega za čin solidarnosti Švice z morilci. Švica bo odgovorna tudi za nadaljna dejanja reaktivacijarjev. Razen tega je napovedal bojkot švicarskemu blagu.

Volitve na Grškem
ATENE, 23. Uradni list prinaša odlok, ki določa, da se bodo vršile volitve dne 16. decembra. Nova skupščina bo otvorjena 1. januarja. Odobrena je bila konvencija za 35 milijonov drahem predujma mestu Atene.

Proces radi tatvin v vojni zoni - Tudi D'Annunzio oškodovan
BOLOGNA, 23. V kratkem se začne pred tukajšnjim kazenskim sodiščem pro-

ces zaradi tatvin vojnega materiala, izvršenih v vojni zoni v l. 1917. in 1918. Obtoženih je 14 oseb, med njimi en bivši stotnik in en bivši major. Bivši stotnik Mengoni Vincencij je obtožen, da je kupčeval z raznim materijalom, ki mu je bil poverjen v upravo, tako z avtomobilskim materijalom, lesom, žitom, dvema motorjema na bencin, enim klavirjem in preprogami, ki so bile last — Gabriela D'Annunzija.

Major Venturini Rudolf je obtožen med drugim, da se je polastil l. 1917., ob priliki avstrijskega vpada, ene odevne, ene električne naprave, enega klavirja, enega konja, ene kočije, ene preproge, dveh peči, ene kopalnice, dveh vozov, poljedelskega orodja itd.

Drugi obtoženci so obtoženi podobnih pregreškov. Kot oškodovane stranke lahko pridejo k razpravi ravnatelj centralne avtomobilske direkcije v Bolonji, neka gospa iz Trevisa in Gabriele D'Annunzio. Morata pa priti neka gospa iz Trevisa in neki gospod iz Cervinjana.

Doslej je bilo zaslišanih 53 prič.

podjetju. Pa mirovanje svredrovec je bilo le navidezno in začasno; pripravljali so se na velikopotezno operacijo, ki so jo izvedli v noči od 22. na 23. t. m. z nenadno drznostjo in vlomilskim strokovnjakom. Vzeli so na piko velike trdke z manufakturnim blagom Jakob Brunner & figli, ki ima svoje urade in skladišča v ulici Mazzini št. 14, istotam ima tudi svoj sedež ravnateljstvo predilnice v Ajdovščini. Uradi trdke Brunner se nahajajo v prvem nadstropju, skladišče pa v pritličju poslojpa. V skladišču se v kotu nahaja železna varnostna celica, v kateri so spravljene tri blagajne, dve veliki in ena manjša. Zlikovci so najbrž dobro vedeli, da so v teh blagajnah spravljene velike svote denarja in drugih vrednosti. Vedeli so tudi, da je dostop v skladišče skozi vrata na ulici skoraj nemogoč, ker so vrata železna in ključavnice tako komplicirane, da bi bilo njih odpiranje spojeno z veliko nevarnostjo, da jih pri tem sinem poslu zalotijo varnostni organi. Pa radi te zapreke niso svredroci hoteli vreti puške v koruzo. Ker so bili očitno dobro poučeni o legi prostorov trdke, so si izbrali drugo pot. S pomočjo ponarejenih ključev so odprli vrata vrata hiše, se spazili v prvo nadstropje, kjer so na isti način odprli dvojna vrata ter tako prišli v urade trdke. Iz uradov vodijo v spodaj ležeče skladišče stopnice, ki so na dveh mestih zaprte z železnimi vrati. Z vlomilskim orodjem, ki so ga prinesli s seboj, so zlikovci tudi te vrata brez posebnega truda vlomili in prišli tako v skladišče. Tu jih je čakalo najtežje delo: vlomiti v varnostno celico, ki je zaprta s tremi železnimi vrati. Pa tudi ta ovira ni bila za zlikovce nepremostljiva; odprli so siloma prva vrata, nato so s posebnimi vlomilskimi škarjami prerezali druga, tretja pa siloma vlomili. Prišli so tako v notranjost celice, kjer so se takoj lotili odpirati največjo blagajno. Ta posel jim je šel hitro od rok, ker se jim je posrečilo odpreti blagajno, brez običajne »operacije«, s ključji, ki so jih imeli s seboj. Iz blagajne so pobrali ves denar, približno 20.000 lir, razne dragocenosti, vredne približno 150 tisoč lir in za 300.000 lir vrednostnih papirjev. Kljub ogromnemu plenu niso bili zlikovci še zadovoljni. Hoteli so vlomiti še drugo blagajno, ki je bila tudi bogato preskrbljena z denarjem, a te niso mogli odpreti s ponarejenimi ključji, kakor prve. Navrtali so jo na treh mestih, a ker je to delo očitno prepočasno napredovalo, so prekinili »operacijo«. Ker je bil tako njihov posel končan, so jo zlikovci na tihem opazno odkurili po isti poti, koder so prišli. Pred odhodom so še skrbno zaprli izpraznjeno blagajno in celico.

Včeraj zjutraj je odkril tatvino nek uslužbenec, ko je, kakor navadno, prišel odpirat skladišče. Obvestil je nemudoma o dogodku kvesturo. Policijski organi, ki so kmalu potem prišli na lice mesta, so takoj pričeli z poizvedovanjem; zaplenili so veliko množino vlomilškega orodja, ki so ga zlikovci zapustili. Aretiranih je bilo pet oseb, ki so osumljene, da so na kak način v zvezi s tatvino.

Skoda, ki so jo povzročili zlikovci s svojim »obiskom« se ne da še z gotovostjo dognati; suče se baje okoli pol milijona lir.

Tragična samomor oročnika. Sinoči okoli 23. ure si je orožnik brigadir Stefan Coroneo, star 23 let, dodeljen policijskemu komisarjatu v ulici Sanità, pod znanjimi oboki židovskega templja v ulici S. Francesco pognal s službenim samokresom kroglo v desno senec; ustrelil je dvakrat, ker je prvi strel zgrešil svoj cilj. Drugi strel je bil smrtonosen. Izdihnil je v mestni bolnišnici, kamor je bil prepeljan. Vzrok samomora ni znan.

Dve nesreči pri delu. Včeraj predpolodne se je v stari prosti kulji ponesrečil 54-letni kovač Karel Corbar, stanujoč v ulici Lorenzo Chi-

berti št. 6. Ko je delal na nekem ogrođu skladišča št. 16, je padla velika železna plošča ter mu zasedala precej globoko rano na hrbtu, pod levo ramo. Ponesrečenec je dobil prvo pomoč od zdravnikarja rešilne postaje, nato je bil prepeljan na dom.

Istotam se je včeraj popoldne pripetila nesreča, ki bi skoro zahtevala človeško žrtve. Težak Ivan Cesar, star 62 let, stanujoč pri Sv. Ani št. 625, je delal pod skladiščem št. 2, kar je nenadoma nekemu težaku, ki je bil zaposlen na hodniku v drugem nadstropju skladišča, usel iz rok dvokolesni ročni voziček ter padel na tla. Le srečnemu naključju se ima Cesar, ki se je v istem hipu nahajal spodaj, zahvaliti, da ga je voziček pri padcu le z ročajem zadela v glavo, sicer bi ga bil skoro gotovo na mestu ubil. Mož je zadobil 4 cm dolgo in precej globoko rano na temenu. Zdravnik rešilne postaje, ki je bil telefonično poklican na lice mesta, je dal ponesrečenca prepeljati v mestno bolnišnico.

Borzna poročila.

Valuta na tržaškem trgu.	
ogrške krome	0.1150
avstrijske krome	0.0393
čehoslovaške krome	68.80
dinarji	26.15
leji	11.25
marka	—
dolarji	23.—
francoski franki	125.25
švicarski franki	402.—
angleški funti papirnati	100.90

Verginela Ana
Košuta Franc
poročena
Sv. Križ, 24. novembra 1923.

Mali oglasi

KRAVA s teletom se proda. Opčine, kavarna Besednjak. 1636

KROJASKI POMOČNIK za veliko delo se sprejme. Poznajšček, krojačnica, via Carducci 36. Delo se odda tudi na dom. 1638

ŠIVALNI stroj za čevljarja, krojača in tudi za domačo uporabo, se proda po zelo nizki ceni. Punta del Forno 4, brivce. 1639

POSLOVODJA za mešano trgovino, najmanj 24 let star, zmožen slovenskega in italijanskega jezika se sprejme takoj. Plačilo po dogovoru. Spritevala naj se predloži do 5. decembra t. l. Obično konsumno društvo v Idriji. 1637

KRONE, goldinarje, platin, plačujem najvišje. Zlate po l. 91.—Urarna Ponte Fabbra blizu Piazza Goldoni. 1626

ZABNICE, ključavnice, ključji, mizarske klopi, obliči, pile, željni, vijaki itd. Zaloga železnine, Via Filzi 17. 1627

ODDAJO se vnajem ulica Tesa št. 33 obširna skladišča z dvoriščem in stanovanje primerne za vsako obrt, posebno za lesno trgovino. 1633

KRONE, srebro, zlato in platin kupujem. Plačam več kot drugi. Zlatarna Povh Albert, Trst, via Mazzini 46. 58

PREDNO PRODATE zlato in srebro, vprašajte cene veliko zlatarno — urarno via Giacinto Gallina 2 (nasproti hotela Monconisio). Velika izbira predmetov za darove, Popravila. Cene nizke. 25/2

Fran Jereb
Jamaki zemljemerec v Velenju
umri v svojem rojstnem kraju v Idriji danes, dne 20. t. m.

Pogreb se bo vršil dne 22. novembra ob 1/4. uri popoldne iz hiše zalosti na pokopališče pri Sv. Kržu v Idriji.
V IDRIJI, dne 20. novembra 1923.
Zalujotji rodbini Jereb-Vidmar.
Brez družega naznanila. (636)

Zaloga Lutzovih peči!
Postavlja na dom po zmernih cenah.
Zastopstvo: Križe Maks, Postojna, trgovina železnine.

Dr. Leopold Mraček
in 697

Dr. Jan Linka
zobozdravnika
sprejemata od 9-1 in od 3-7.
Trst, Corso Vitt. Em. III. št. 24.

Zaloga domačih vin.
Vipavsko, istrski refošk in kraški teran. Na debelo in za družine **Via Cunicoli 8**, na drobno in za družine **Via Giuliani 32**,
Telefon 19-80.

Priporoča se lastnik
(684) **FR. ŠTRANCAR.**

Najvišje cene plačujem za

K O Ž E
kun, zlati, lisic, dihurjev, vider, jazbecjev, mačk, veveric, krto, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH
Trst, Via Cesare Battisti št. 10
II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljkatve po pošti.

DNEVNE VESTI

La politica contro il commercio ali politica nameste zgodovine

V dveh tukajšnjih italijanskih listih so izšli te dni trije članki, ki čeravno po vsebini nekoliko različni, spadajo vendar le v en kos. Zrtve teh člankov bi morali biti »Edinost«, izdajatelj knjige »Dizionario dei Comuni e delle frazioni dei Comuni del Regno d'Italia« gosp. Ulrico Hoepli in pa njen pisatelj g. Carlo Triverio.

Nad »Edinost« se je spraval »Piccolo« s člankom »La politica contro il commercio« (Politika proti trgovini), gg. Hoeplija in Triveria pa sta nahurlila kar »Piccolo« in »Popolo di Trieste« z združenimi močmi.

Edinosti je »Piccolo« strašno zameril, ker je v zadnjih tednih posvetila kar dva članka spominjanju na važno ulogo, ki so jo imeli nekdanji v tržaškem gospodarskem življenju Slovani in še posebej srbska kolonija. Razume se — pravi »Piccolo« — da »Edinost« med vrstami pove, »da je kriva italijanska vlada, če to gospodarsko delovanje ne prinese več nikakega sadu«.

No, in »Piccolo« je smatral, da bo najboljši primer, če pobije to našo trditve »med vrstami« tako, da nam servira mnenje enega med člani tukajšnje srbske kolonije o tem vprašanju. Ta neimenovani in nepoznani »Srbi«, h kateremu se je »Piccolo« zatekel za pomoč, seveda zvrata vsvo krivdo na ... beograjsko vladu. Saj kaj drugega ni niti pričakovati od tržaškega »Srba«, ki odgovarja »Edinosti« skoz »Piccolo«! Zato ni niti od daleč naš namen, da bi sledili Piccolovemu »Srbu« v njegovi improvizirani politično-gospodarsko-trgovski izertaciji. Tudi ni naša naloga, da bi branili prijateljsko, toda vendar za nas, italijanske državljane, tujo vladu, »versato nelle cose di questo mondo«, ve prav dobro, kdo je tisti, ki vzdržuje napetost med obema sosednima državama, zaradi katere jih trpi gospodarski mnogo na obeh straneh, največ pa seveda ravno Trst in Reka. Obujati grenke spomine iz minulosti in sedanosti v eventualnem pouk takemu »izvedencu v svetovnih vprašanjih« bi bilo za skromno »Edinost« res predrzno početje.

Za »neizvedence« pa si pridržujemo eventualno nadaljevanje naših, — priznavamo — večkrat za marsikogar nekoliko grenkih reminiscenc.

Dve nedolžni žrtvi.

S tem prehajamo k našima najnovejšima strpinoma, ki sta postala prav po nedolžnem — in to je najbolj tragično! — žrtve politike. Gre, kakor naši čitatelji že vedo, za znanega italijanskega izdajatelja g. Hoeplija in za g. Triveria. Kaj sta zagrešila pa ta dva, da se je izlil na njih glavi tak srd? — Strašen zločin, ... strašen zločin ... preljudi bralci in prijatelji! — Premislite: ... izdala sta kazipot občin in vasi v Juljski krajini ... Pa ne samo to: ... dala sta natisniti tudi imena teh občin in teh vasi in sta — Bog nas varil! — poleg najnovejših italijanskih imen natisnala tudi ... prejšnja imena, ki so ponekod celo ... slovenska! Brrr ... kaj takega res ni še videl svet!

Z upravičenim ogorčenjem vprašuje »Piccolo«, kateremu »se kar vrti v glavi ... nekliko«: Ali veste vi, Julijci, kje je Devin? Ste li kedaj čuli za Mali Lošinj ali Malo Selo? Ali vas je kedaj nesla pot v Sveti Križ? ali ste kedaj čitali ime Vodnjan? In ali je morda vaše uho kje slišalo in vaše oko kje zagledalo ime ... Skedenj? Ali so vam znana imena, kakor: Pazin, Poreč, Buzet, Izola, Labin i. t. d. i. t. d.?

O groza, grozal Skedenjci, Križani, Vodnjanci, Pazinčani in Devinci, dvignite se kot en moč in zakličite, da bo slišal ves svet: Ne, gospod »Piccolo«, ne preljudi »Popolo di Trieste«, ne ti nesrečni Hoepli in še bolj nesrečni Triverio, še nikoli, še nikoli! ... Ne naši dedje, ne naši pradedje, ne naši prapradedje, o Bog, varj nihče ni še slišal kaj takega ... Le vprašaj, preljudi gospod »Piccolo« tudi pristno italijansko ljudstvo v Trstu, ali je že kedaj slišalo za Dolino, za Boljunc, za Rodik za Hudajužno, za Klanec i. t. d. Odgovorilo Ti bo ravno tako ogorčeno: Še nikoli, še nikoli vedno le za ... S. Dorigo, za Bagnoli, za S. Pietro di Madraso, za Sott'Oblocca, za Plessive di Poverio, za Rachtenti, za ... Slappe Zorzi ...

Ima pač prav »Piccolo«, ko pravi spričo takih imen, da mu »Gira la testa ... un poco«! Dovolite po tej nedolžni šali, spoštovani »Piccolo« in »Popolo di Trieste«, nekoliko resnih besedi. Vi dva pozivate na bojkot omenjene Hoeplijeve izdaje samo zato, ker se ne ujema z Vajinimi političnimi cilji. In to je velika zmotla G. Hoepli gotovo ni tako neumen, da bi ne vedel, kakšen namen so imeli nedavni krstniki naše slovenske dežele, ko so ji dali doslej neznan ime, pač pa je preveč praktičen trgovec, da bi ponujal svojim klijentom ... krompir za maslo. Prepričani smo, da je gonja proti temu Hoepljevemu kazipotu le reklama zanj, kajti vsak pameten Italijan, Slovan, Nemec in Turak bo rajši kupil kazipot, ki vkljub napakam — n. pr. Oglar namesto Ogletj — in nepopolnostim vsebuje poleg novih imen občin in vasi tudi njihova starodavna imena, katera najde celo po — italijanskih vojaških spicjalikah, nego pa kazipot, ki za čisto (kljub petim letim italijanskega državljanstva) in starodavno slovenske kraje vsebuje prečudna imena, kakor so, med premnogo drugimi, rav-

no kar omenjena Sott'Oblocca, Slappe di Zorzi i. t. d. Nesrečnik, ki se ne spozna v novodobni politično-trgovski, in predvsem skrajno diletanški geografiji v naši deželi, bi gotovo mislil, ko bi čital samo taka imena, da ... kaže pot najmanj v Abbruzze, ne pa n. pr. v Zgornjo Carbolo, kjer je videl »Piccolo« celo »črna kralja ljudozrcev«.

Obdačenje slovenskega jezika

Kr. prefektura nam sporoča: »Finančno ministrstvo naznanja, da morajo biti akti, ki se hočejo vpisati v registerskem uradu, vedno pisani v italijanskem jeziku.«

Če pa se predložijo pisani v jeziku krajevne tujerodnega prebivalstva, morajo biti pospremljeni z avtentičnim italijanskim prevodom kakega zapričenega tolmača na nekolkovanem papirju.

Tako smo tore sedaj ponovno zakonito proglašeni za državljane druge vrste. Ni zadosti, da se slovenskemu ljudstvu v Italiji ovira vsak kulturni in gospodarski razmah, ni zadosti, da je izgnan njegov jezik iz sol, ki jih je slovensko ljudstvo s svojimi žlji zgradilo in jih s svojim trdnim delom vzdržuje, sedaj so mu celo z zakonom obdačili njegov jezik. Kajti ukaz finančnega ministra je resnično pravo obdačenje jezika slovenskega in nemškega ljudstva v Italiji. Naš kmet, naš delavec, naš obrtnik, naš trgovec, vsak Slovan v Italiji, ki bo hotel dati vpisati kupno, prodajno ali kakršnokoli drugo pogodbo pri registerskem uradu — in vpis je obvezen — bo moral plačati dvakrat, trikrat, desetkrat toliko kot njegov laški sodeželan. Ako jo bo hotel predložiti v italijanskem jeziku, bo moral drago plačati prevod, ako jo bo hotel predložiti v slovenskem jeziku — in to bo brzokone storil, da vsaj ve, kaj je v njej pisano — bo moral priloziti prevod!

Vas ukaz, g. finančni minister, pomeni izmoggavanje slovenskega ljudstva.

Ne stori, česar ne želiš ...!

Listi so prinesli te dni vest, da je italijanski poslanik v Beogradu, Summonte, protestiral pri beograjski vladi proti odredbam jugoslovske vlade, »s katerimi se italijanskim državljanom, rojenim in živečim v Dalmaciji, kratijo pravice, ki jim gredo na podlagi svetomargaritskega dogovora, da se jim namreč odtegujejo trgovske koncesije, ki so jih uživali doslej.«

G. poslanik je storil svojo dolžnost, če se italijanskim državljanom v Dalmaciji res dogajajo take krivice. Ravno zato pa mora ta protest napraviti na naše ljudstvo bolesten vtis spričo dejstva, da naše oblasti odteguje drugo za drugo obrtne koncesije — svojim lastnim državljanom po Juljski krajini! Spričo tega dejstva se nam protest poslanika naše države v Beogradu kaže v drugačni luči.

Je že res, da je g. poslanik oprl svoj protest na svetomargaritski dogovor, sklenjen med Italijo in Jugoslavijo v zaščito italijanskih državljanov, živečih v drugi državi Ali do čudne sodbe mora priti svet, če ista država, ki se pritožuje radi oviranja gosp. snovanja, svojih državljanov v tuji državi, svojim državljanom na svojem lastnem ozemlju odjemlje možnosti gospodarskega snovanja, če jim naravnost odtega podlaga gospodarskega obstanka! Ponavljamo: opravičeno je, da se Italija potega za koristi svojih državljanov v tuji državi. Tembolj pa bi bila nje dolžnost, da bi se ravnila po reku: ne stori drugim, česar ne želiš, da bi drugi tebi storili! Posebno še, ko so ji ti »drugi« najbližji, ko je njihov usoda njej poverjena ko ji je naložena dolžnost, da jim je dobrohotna mati! Taki protesti proti krivicam v drugi državi, ko se go-dijo istotake krivice na škodo državljanov v lastni državi, izgubljajo moralno upravičbo kljub vsem formalnim dogovorom.

Se enkrat: Ne stori drugim ...! Potem še le bodo tvoji protesti proti krivicam imeli svojo upravičbo in bodo nahajali dobrohotno razumevanje!

»Sentjakobska Čitalnica« vabi vse prijatelje neložnega veselja na jutrišnje prireditev.

Slov. akad. ler. društvo »Balkan« naproša tem potom »Društvene starešine in člani, ki so že končali svoje študije, kakor tudi družtvene prijatelje in pociidna društva, da darujejo društvu odnosno mu prepustijo proti primerni odškodnini knjige strokovnega in znanstvenega značaja slovo.

Društvo si je stavilo za cilj, da izpopolni svojo knjižnico, ki je le znanstvenega značaja, ker je posameznim članom v današnjih razmerah zelo otežkočena nabava potrebnih knjig. V marsikateri privatni ali pa tudi ljudski knjižnici so knjige, ki leže takorekto zaprte in od katerih nima nihče nikake koristi.

Trdno smo prepričani, da bo imela ta prošnja dober uspeh.

Knjige naj se izročijo društvenim članom oz. odboru odnosno naj se javi vsak darovalca. — Odbor.

Iz tržaškega življenja

Velikanska tatvina. — Predrzi zlikovci vlomili v urade trdke Jakob Brunner & figli, predrli skozi številna železna vrata, odprli glavno blagajno ter jo izpraznili. — Približno pol milijona plena. — Delj časa se v našem mestu ni slišalo o kakem večjem vlomilskem

BANCA ADRIATICA
Ustanovljena leta 1905.
Delniška glavica Lit. 15.000.000 — popolnoma vplačana.
Glavni sedež: Trst, Via S. Nicolò 9 (Lastna palača). — Podružnici: ABBAZIA, ZARA.
Olajšuje vsako trgovsko operacijo z Jugoslavijo
potom zaveznega zavoda
Jadranska Banka v Beogradu Ljubljani in Zagrebu
in njenih podružnic v glavnih mestih Jugoslavije.
Daje kredite za nakup blaga, subvencije na blago. Inkasi efektov in računov. Informacije. Kupuje in prodaja dinarje in druge valute. Jamstvena pisma in druge operacije po najugodnejših pogojih.

PODLISTEK
Ljudmila Pivkova: (41)
KRIMINAL
Njena preteklost je bila zelo zamotana, kakor sem zvedela pozneje. Toda meni ni bilo na tem, da bi si napravila sodbo o zločinu te ali one osebe. Zadovala mi je utis, ali so ljudje dobri ali ne. Ta boleha o seba se mi je zdela dobra, dasi sem po praških izkušnjah sprejela vse z rezervno. Po rodu je bila Madžarka in je govorila kuriozno nemščino, toda gladko in je po svojem načinu izrazala vse.
Soba je napravila na mene jako ugoden utis. Velika je, dobrih 8 m dolga, ako ne več, in 6 m široka ter jako visoka. Proti vratom je veliko okno, ki ga zaradi visokosti ne dosežeš, razen ako se vzpneš na stol. Da je okno opremljeno z močnim železnim omrežjem, ni treba poudarjati. Tudi vrata so železna in težka, ki se odpirajo v spremstvu rožljanja ključev. Na desno od vrat so police in vesale za obleko, potem umivalnik z velikimi konvami in loncem. Zadaj za zaveso je v kotu kloset. Ob nasprotni strani je miza s klopjo in stolom, ob steni je še druga klop. Stol je imela v posesti ona bruneta, baronica Wessely von Balinghof. Na levo od vrat so slammjace. Postelj je šest, slammjace štiri. Tla so čista, umita in toplo se mi zdi v sobi dovolj. V primeru z mojo praško celico sem lahko zadovoljna.
Ko je vstopila gospa baronica, je pravila Madžarka: »Schauen Sie, Frau von Wessely, da haben Sie eine Landsmännin. Frau Professor kommt von Prag.«
Baronica se je ozrla preko ramena name